

"Απασαι αὐτοις αι εύνοιαι περιπτώσεις μ' ἐνθαρρύνουσι νὰ ἀλπίω ἀπάντησιν κατὰ τὴν εὔχὴν τῆς καρδίας μου.

"Αναμένω ταύτην ἀνυπομόνως καὶ διατελῶ ταπεινότατος θεράπων τῶν λεπτοτάτων ὄρεζεών σας."

ΙΠΟΛΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ

"Ίδου φίλε Ἡράδη, καὶ ἡ ἑτέρα ἐπιστολή.

Ἐδυγενεστάτη καρδία,

"Ω; ἔτερος 'Αρχιμήδης ἀνέκραξε «εὔροι!... τὸν δέγγελον τῶν ὄντων μου, τὸ ιδανικόν μου, τὸ ποιητικὸν ἡμίου τοῦ ἑκυτοῦ μου, τὴν ἀδελφὴν τῆς ψυχῆς μου. Θὰ βιβλίῳ εἰς τοὺς πόδες της. ως ἔμμαχής θὰ ἔχωμεν τὰς αὐτὰς σκέψεις, τὰς αὐτὰς διαθέσεις καὶ τὰς αὐτὰς ὄρεζεις δὲν θ' ἀληθεύῃ μεταξὺ τὸ de gustibus non disputandum. Σὸν θὰ εἰσαι ἥγω, κάρω, σύ. . . Insensé qui croit τὸ ἐναντίον. "Ω! εύτυχία τῶν εύτυχιῶν! Ἐκ τῆς φυσικῆς δὲ καὶ ἡθικῆς σκιαγραφίας μου δικαιολόγησον τὴν ἀπερίγραπτον χαράν μου.

"Τὸ φυσικόν. Κεφαλὴ φιλοσόφου, ἐστεμμένη διὰ κόμης ὠχροτέρας τοῦ λίνου τῆς ἡλικιάτης, ὄφθαλμοι βαθίως γαλανοί, βαθύτεροι τοῦ ἴνδικου τῶν πλυντριῶν. Ἰπποτικὰ δάκρυα καὶ ποσόσωπον παρθένον. Ἄναστημα ὑψηλὸν καὶ εὔθυ, ὑπευθυμίζον τὸν νεωστὶ πεφυτευμένον πάσσαλον καὶ τέλος ἔξεις ἀριστικρατικαῖ.

"Τὸ ἡθικόν. Φαντασία ζωηροτάτη, ἔξοχως ποιητική. Φύσις οὐσιωδῶς καλλιτεχνική· ἡ γλυπτική, ἡ ζωγραφική, ἡ μουσικὴ ἀπασχολοῦσι τὰς ἐλευθέρας ὥρας μου, ἀλλ' διὰ σμύρνας μὲ περιγελῆ διὰ ν' ἀποδεῖξῃ τὴν ὑπεροχήν μου. Ὁρέζεις πριγκιπικαῖ. Δὲν εἶναι ίδιον τῶν ἐκλεκτῶν φύσεων νὰ ἐπιζητῶσιν δλας τὰς ἀνέσεις, δλας τὰς λεπτότητας; Η περιουσία μου, καίπερ ὑπέρουγκος, μόλις ἰκανοποιεῖ τὰς ἀτομικάς μου ὄρεζεις.

"Αναμένω, ἀλπίζω, πέποιθο, εὐελπιστῶ καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἀσπάζομαι τὰς ὥραίσας σας χειρας.

ΠΙΝΑΔΡΟΣ ΆΡΓΙΤΗΣ

"Ἐκ νέου, φίλε Ἡράδη, ἐπικαλοῦμαι τὴν φιλικήν σου συνδρομήν καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ διαβιβάσῃς τὰ πυγμαρτήριά μου πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς 'Εφημερίδος τῶν Κυριῶν διὰ τὴν ἔκραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν λόγῳ νόμου.

Ἐπεμβέρες

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

"Οσάκις ἐπεκαλέσθημεν τὸ ιερὸν τοῦτο αἰσθημα, πάντοτε ἡ ἐπίκλησις μης εύρει ἡγώ εἰς τὴν εὐγενῆ ἡμῶν κοινωνίαν· διὰ τοῦτο μετὰ θάρρους καὶ αὖθις ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν αὐτῆς.

"Τὸ ἀτυχὲς ἡμῶν ὅθις ὑπέστη κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους γρόνους δειγμὸς δοκιμασίας· κι συμφοραὶ εἰνέστηψαν ἀλλεπάλληλοι εἰς αὐτὸν καὶ πρὶν ἐπουλωθῇ ἡ μία πληγή, νέα ἐπίσης φοβερὰ παρουσιάζεται. Ἅκομη μένουσιν διστεγαί ἐν Πελοποννήσῳ τοῦ σειαμοῦ τὰ θύματα, ὅτε πορ τίνος ἡ τρομακτικὴ πυρκαϊκὴ ἡ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ρεύματι· τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκραγεῖσας ἀπετέφωσε χιλιάδας οἰκιῶν τῶν ὅμοιες καὶ ἀφῆκεν εἰς τὰς δύοντας χιλιάδας ἀπροστατεύτων θυμάτων.

"Η ἡμετέρα κοινωνία συνεχινήθη, ως ἡτο φυσικόν, ἐπὶ τῷ παθήματι τούτῳ ἐγένεντο ὑπὸ φίλανθρωπῶν κυρίων εὐεργετικαὶ ἐσπερίδες, συνέστη δὲ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ σωματείου

τῆς ἐνταῦθα Θρακικῆς ἀδελφότητος πρὸς συλλογὴν ἔργων. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἀς σπεύσωσι πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ προσφέρωσι τὸν ὄβολόν των. 'Η δυστυχία συντελεῖ εἰς τὴν ἀναζωπύρησιν τοῦ αἰσθημάτος τῆς ἀδελφότητος, καὶ καταλληλοτέρα περίστασις δὲν ὑπάρχει ὅπως οἱ κάτοικοι τῆς πρωτευούσης τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ διατρανόσωσι τὰ αἰσθημάτα τῶν πρὸς τοὺς παρὰ τὸν Βόσπορον ἀδελφούς, τοὺς κατοικοῦντας τὴν μεγάλην πρωτεύουσαν τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ.

Αἱ εἰσφοραὶ κατατίθενται παρὰ τῷ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Μιχ. Κατσίμπαλη, τῷ ρέκτῃ καὶ ἀείποτε ἀκαμάτῳ εἰς πᾶν φιλάνθρωπον ἔργον.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Χάριν τῶν φιλομοδιῶν ἀναγνωστῶν καὶ πρὸς μείζονα παιχιλίαν τοῦ φύλλου ἀπεφασίσαμεν ὅπως ἐκάστοτε ὅμησιες μελοτόπους μουσικὰ συνθέσεις τῶν παρ' ἡμῖν δεκίμων μελοποιῶν. 'Ως ἀπαρχὴν ὅμησιες μελορίαν εἰς τὴν ὄπισθην σελίδα μίαν μουσικὴν σύνθεσιν τοῦ γυατοῦ ἐν τῷ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ κ. Ναπ. Λαμπελέτ ἐπὶ τῶν έργων στίχων τοῦ συνεργάτου θυμῆν κ. Πολέμη.

ΑΝΟΙΞΙΣ

Θὰ κόφω ρόδω μυρωμένα
χρῖνα καὶ ἀνθούς καὶ πασχαλία
νὰ τὰ σκορπίσω ἐνα σένα
· τὰ μακριά σου τὰ μαλλιά.

Κι' ἀλλα λουλούδια ποῦ ἀνθοῦνε
καὶ χύνουν τόση μυρωδιά
θὲ νὰ τὰ ρέξω ν' ἀπλωθοῦνε
· τὴν μεταξένερα σου ποδιά.

Κ' ἐγώ χωρὶς νὰ σὲ ζηλεύω
μεὰ πεταλούδα θὲ γενῶ
νὰ σὲ φίλω, νὰ σὲ χαῖδεύω
ώσαν λουλούδι ζωντανό.

Καὶ θὲ νὰ λέγω τότε πάλι:
· Κε' ἀν δλα τάχθη μαρανθοῦν
τὰ δροσερά σου δμως κάλλη
πάντα γεὰ μένα θὲ γάνθοῦν.

